Konference se zúčastnilo vedle četných účastníků pojišťoven domácích celkem 42 delegátů cizozemských pojišťoven a svazů pro pojišťování abnormálních životů. Konference měla velmi úspěšný průběh a přednesený, zejména statistický materiál byl velmi cenný a způsobí jistě další rozšíření možnosti pojišťovati životy, které dosud jsou z pojištění vyloučeny. Příští konference bude se konati v roce 1937 v Paříži.

Dr. L. Kummer.

ÚKAZ DOBY. Mezi záplavou úředních vyhlášek děkanství brněnské právnické fakulty objevila se teď jedna, která by měla býti mementem:

»V poslední době množily se případy, ve kterých z nejrůznějších stran a nejrůznějším způsobem (ústně, písemně, telefonicky) bylo intervenováno u jednotlivých členů profesorského sboru právnické fakulty Masarykovy university ve prospěch zkušebních kandidátů při státních zkouškách resp. rigorosech. Děkanát upozorňuje, že takové intervence jsou nepřípustné.«

O mnohém nás poučuje. Především o tom, že i na akademickou půdu proniká návyk povážlivě se rozmáhající, intervencí u rozhodujícího usměrnit žádoucím způsobem volné jeho uvažování. Čteme-li dále mezi řádky, poznáme, že takovéto pokusy nejsou nikterak ojedinělé a že jimi trpí snad všichni zkoušející, protože by jinak nebylo došlo k jejich veřejnému a jednomyslnému odsouzení. Vynalézavost intervenujících je úctyhodná. Vedle významných poznámek v přátelském rozhovoru, chceme-li začíti nejšetrnější formou, berou zavděk i přímluvou telefonickou, ba utíkají se i k nebezpečnému upozorňování písemnému, spoléhajíce na gentlemanství postižených.

A když už jsme u toho výrazu — kdo je zde vlastně postižený? V prvé řadě je jím zkoušející, který za cenu objektivního posouzení, tedy přesného plnění svých povinností, riskuje lecjakou odplatu uraženého, protože nevyslyšeného přímluvce. Nechci říci, že by riskoval ztrátu jeho přátelství, protože poměr, jehož má býti takto zneužito, nemůže přece býti přátelstvím.

Tito postižení nejsou jediní. Jsou jimi dále všichni, kteří hodinami perné práce musí vyvážit nevýhodu, že nemají orodovníka. Ztráta chuti k dalšímu přičinění, která je toho důsledkem, není tragedií jen postiženého jednotlivce.

A konečně (život má rád takové ironie) může dojít trpělivost zkoušejícímu, bombardovanému prosbami tak, že na jednom vyvolenci markantně ukáže, jak málo u něho platí přímluva. Kdo je v tom případě nejtrapněji postiženým, netřeba povídat.

Ale nad těmito důvody, které ukazují, že »ztracení slova« není nejjistější cestou, jak ucpat mezery ve vědomostech kandidáta, stojí jeden, ne všemi uznávaný: morálnost.

My studenti vítáme upřímně snahu profesorského sboru zahnat za brány naší »almae matris« dotírající sem nebezpečí a odsuzujeme ty z kolegů, pro něž podstatným bodem přípravy ke zkouškám je přemyšlení, koho za kým by poslali. Takové počínání snese ostřejší epitheton než »nepřípustnost«.

Snad pro naše volání postačí publicita úřední desky a tohoto časopisu.

Kert.

KOLIK SE VYDÁVÁ A KOLIK STOJÍ POSLUCHAČ PRÁV? V posledním (XXV. 3.—4.) sešitě Věstníku Čes. ústřed. spolku učitelů vysokoškolských univ. prof. *Dr. Vojtěch* podrobně probírá otázku snižování dotací na čs. vysokých školách. Naše čtenáře bude nejvíce zajímati srovnání na základě indexových čísel. Tabelárně nejprve si uveďme, jak postupovalo snižování dotací na fakultách právnických, když rok 1931 je základ (100):